बलानि, तानि 'इन्द्रः', 'आदत्त' स्वीकृतवान्, ततः 'इमानि' 'क्षत्राणि' बलानि, 'नैव अभूवन्', इति सर्व्वे जनाः उक्तवन्तः। यस्मादिन्द्रविरोधिनां क्षत्रं बलं नासीत्, तस्मात्तेषां बलराहित्यवाचि नक्षत्रनाम सम्पन्नम्। तस्मादिन्द्रवद्यः 'यजते', 'यश्च', 'वेद', सोऽयमुभयविधः पुमान् 'श्रेयसः' अधिकस्य, 'भ्रातृव्यस्य', 'तेजः' आज्ञाशक्तिं, 'इन्द्रियं' शरीरं बलञ्च, 'आदत्ते'॥

पूर्व्वोक्तयोः द्वादशचतुर्व्विंशस्तोमयो स्थानविशेषं विधत्ते। "तद्यथा ह वै सचक्रिणौ कक्षकावुपावहितौ स्याताम्। एवमेतौ युग्मन्तौ स्तोमौ। अयुक्षु स्तोमेषु क्रियेते। पाप्मनोऽपहत्यै" इति। चक्रमस्यास्तीति 'चक्री' रथः, चक्रिणा सह वर्त्तेते इति 'सचक्रिणौ' रथस्वामिनौ, 'कक्षकौ' कपिवद्गमनसमर्थौ, तादृशौ द्वौ पुरुषौ यथा लोके 'उपावहितौ' गमनाय सावधानौ, 'स्यातां'। 'एवमेतौ' 'युग्मन्तौ' समसङ्ख्यायुक्तौ, द्वादशचतुर्विंश'स्तोमौ', क्रतोः परपारगमने समर्थौ, तावुभौ 'अयुक्षु' विषमसङ्ख्यायुक्तेषु, 'स्तोमेषु', कर्त्तव्यौ, त्रिवृत्पञ्चदशसप्तदशैकविंशाख्याश्चोदकप्राप्ता विषमसङ्ख्यायुक्ताः स्तोमास्तेषां स्थाने द्वावेतौ स्तोमौ प्रयोक्तव्यौ, तत्र त्रिवृत्पञ्चदशयोः स्थाने द्वादशः, सप्तदशैकविंशयो स्थाने चतुर्विंश, इति विवेकः। एतच्च 'पापविनाशनार्थं भवति॥

एतदनुष्ठानवेदने प्रशंसति। "अप पाप्मानं भ्रातृव्यꣳ हते। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद" इति॥

उक्तस्तोमयुक्तानां स्तोत्राणामाधारभूतानृग्विशेषान्विधत्ते।